ZACZNIJMY OD TEGO

Kazanie na górze jest najpopularniejszym, najgłębszym i najbardziej przekonującym kazaniem jakie kiedykolwiek wygłoszono. Jest ponadczasowe, zawsze aktualne i nigdy się nie nudzi. Jezus, swoją przenikliwą mocą, rozbił kruchą fasadę faryzejskiej hipokryzji i wyjaśnił czym jest prawdziwa sprawiedliwość. Wplatając wątki ze Starego Testamentu w tę nową szatę prawdy, określił zasady, których do dziś nie da się zignorować.

Ale jakże niewielu pojęło Jego słowa! Analizujemy je i staramy się interpretować. Studiujemy, porównujemy. Podziwiamy je i cytujemy. Jednak to wszystko co robimy, chociaż może wartościowe, nie było celem, dla którego Jezus wygłosił to kazanie. Pragnął, aby nasze życie doznało przemiany w tym zagubionym świecie.

Ludzie należący do Boga mają być dogłębnie przemienionymi chrześcijanami, stanowić Bożą mniejszość i odróżniać się od większości tego świata.

ZAJRZYJMY GŁĘBIEJ

1. Nasze czasy: Pokaz rażącej hipokryzji

Hipokryzja jest w modzie pod względem moralnym, politycznym i religijnym.

Kościół w całej swojej historii potężnie się zmagał ze zjawiskiem hipokryzji. Zwyczaj mówienia jednej rzeczy, a robienia czegoś zupełnie innego, był jak zaraza w każdym pokoleniu ludzkości. Dotykał i wierzących, i niewierzących. Hipokryzja jest podstępna. Jej szkaradność sprawia, że autentyczność jest jeszcze piękniejsza.

Ważna myśl:

Kazanie na Górze zmusza mnie do przemyślenia moich motywacji. Przyznaję się do tego, że nie zawsze się nad nimi zastanawiam.

- Charles R. Swindoll

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

2. Jego słowa: Nawoływanie do prawdziwej sprawiedliwości (Ewangelia Mateusza 5-7)

Jezus widział zepsucie tego świata i w *Kazaniu na górze* przykazał swoim słuchaczom, aby byli inni niż grzeszne narody. Dzięki temu przesłaniu widzimy wyraźnie, w jaki sposób naśladowcy Jezusa mają się różnic od reszty ludzi na świecie.

Możemy wskazać cztery ogólne zasady, których zastosowanie, spowoduje, że jako chrześcijanie będziemy się wyróżniać z powodu naszej sprawiedliwości. W gruncie rzeczy Jezus powiedział, że Jego naśladowcy mają być wolni od hipokryzji i udawania oraz pełni wyrozumiałości i oddania.

SIĘGNIJMY DO KORZENI

Hipokryci o dwóch twarzach

W Ewangelii Mateusza 6,2.5.16 znajdują się wypowiedzi Jezusa, w których używa greckiego sformułowania *hypokritēs*, od którego pochodzi słowo „hipokryta". Mimo, że termin ten w czasach biblijnych i później używany był w znaczeniu negatywnym, to początkowo Grecy używali go w bardziej pozytywnym znaczeniu. *Hypokritēs* był używany do określenia aktorów lub sztuki. W szczególności do określenia efektywnego sposobu wypowiedzi, który jest podstawą dobrej gry aktorskiej. Starożytni mówcy, tacy jak Arystoteles czy Demostenes używali tego terminu, aby opisać umiejętność pięknego przemawiania do tłumu. W miarę upływu czasu, ludzie zaczęli używać tego słowa poza kontekstem aktorskim i *hypokritēs* nabrało negatywnego znaczenia. Kiedy zwykli ludzie przemawiali jak profesjonalni aktorzy, uważano, że „odgrywają rolę" i prezentują twarz inną niż jest naprawdę. Różnica pomiędzy zewnętrznym prezentowaniem postaci, a wewnętrzną prawdą o kimś pomaga nam zrozumieć, dlaczego Jezus używał tego terminu do opisania kogoś, kto zachowuje się w sposób sprzeczny z jego dogłębnie zakłamaną postawą. Nie dziwi nas więc fakt, że ten termin określa osoby „o dwóch twarzach".

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZASTOSOWANIE

Jak mamy zareagować na nauczanie Jezusa w *Kazaniu na górze*? Powinniśmy przyznać, że:

- *Nie jesteśmy całkowicie wolni od hipokryzji*. W każdym z nas tkwią ukryte nasze własne plany i programy. Każdy ma coś za skórą. Przyznanie się do błędu jest pierwszym krokiem w procesie zmiany.
- *Nie zawsze analizujemy swoje motywy*. Powinniśmy wziąć je pod lupę i wyplenić te, które nie mają racji bytu, bo nie pasują do naśladowcy Chrystusa.
- *Nie przestaliśmy osądzać innych*. Czasami potrafimy być okrutni i nie mamy żadnej wyrozumiałości dla innych. Musimy dać spokój innym.
- *Nie mamy odwagi być takimi, jakimi jesteśmy*. Kiedy podejmiemy decyzję o zmianie, musimy pozbyć się z naszego życia hipokryzji, złych motywacji i bezwzględnego osądzania.

Czy widzisz w sobie jakieś sfery, w których zachowujesz się jak hipokryta? Które zachowania powinny się zmienić? Jak tego dokonasz?

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Przeczytanie *Kazania na górze*, zapisanego w Ewangelii Mateusza trwa niespełna piętnaście minut. Chyba nigdy żadnemu nauczycielowi czy kaznodziei nie udało się zmieścić tak wielu prawd w tak krótkim przesłaniu. Przez wieki słowa z Ewangelii Mateusza były badane przez uczonych i komentatorów biblijnych, duchownych, kaznodziejów i misjonarzy. Nikomu nie udało się jeszcze w pełni wyczerpać bogactw i całkowicie wprowadzić życie tego trudnego przesłania Jezusa.

Mamy nadzieję, że dzisiejsza lekcja pozwoli nam spojrzeć na nie świeżym okiem i pomoże nam pozostać na właściwym torze, aby nasze życie było wyraźnie inne. Ponieważ właśnie o tym musimy sobie ciągle przypominać. O wyzwaniu, jakie daje nam to przesłanie: po prostu *bądź inny*! Ten temat przeplata się przez całe nauczanie Jezusa, który swoje *Kazanie na górze* rozpoczyna od przedstawienia listy cech charakteru, które nie są popularne w pełnym zawiści i bezwzględności społeczeństwie.

Ważna myśl:

Nigdy nie nauczał sługa bardziej pokorny niż Jezus z Nazaretu. Jest w Nim niepodważalny autorytet i doskonała pokora.

- Charles R. Swindoll

ZAJRZYJMY GŁĘBIEJ

1. Wstępna analiza kazania Jezusa (Ewangelia Mateusza 5,1-2)

W zrozumieniu tego kazania pomoże nam przyjrzenie się kontekstowi, w jakim zostało wygłoszone. Zobaczmy jaka jest sceneria i w jaki sposób przesłanie zostało przekazane. Te elementy często są tak samo ważne jak sama treść. Kiedy zobaczymy *Kazanie na górze* w odpowiednim kontekście, będziemy w stanie lepiej zrozumieć na co Jezus kładzie nacisk w swojej przemowie.

Kiedy czytamy to najsławniejsze kazanie Jezusa, szczególnie rzucają się w oczy cztery bardzo interesujące rzeczy. Pierwsza z nich, to fakt, że Jezus nie przemawiał w budynku, lecz na świeżym powietrzu. Po drugie, robił to w pozycji siedzącej. Po trzecie, Jezus bardziej „nauczał" niż „głosił". A po czwarte, przesłanie Jezusa było pełne błogosławieństwa, a nie nagany.

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

2. Świeże spojrzenie na błogosławieństwa (Ewangelia Mateusza 5,3-12)

Aby zrozumieć ten fragment Pisma Świętego, musimy odpowiedzieć na dwa ważne pytania. Dopiero wtedy możemy zacząć analizować poszczególne błogosławieństwa.

Po pierwsze, jakie jest znaczenie słowa *błogosławiony*? Po drugie, czy dobrodziejstwo płynące z błogosławieństw jest dzisiaj nadal dla nas dostępne?

Możemy prosić o dobrodziejstwa błogosławieństw już dzisiaj, chociaż wiemy, że otrzymamy je w pełni dopiero w przyszłości. Fakt, że Jezus mówił w czasie teraźniejszym o posiadaniu królestwa, (Mt 5,3.10) znaczy, że widział wokół siebie osoby będące już teraz Jego częścią, pomimo tego, że Jego królestwo jeszcze nie przyszło w pełni.

Musimy zauważyć, że dobrodziejstwa błogosławieństw nie zostały jeszcze rozpoczęte w pełni. Choć w pewnym zakresie wielu już doświadczyło Bożego pocieszenia, to nadejdzie czas, gdy żałobnicy tego świata dostąpią całkowitej pociechy. Zatem, kiedy rozmyślamy nad błogosławieństwami, pamiętajmy, że są częściowo dostępne już dziś, ale w pełnym wymiarze otrzymamy je, kiedy Jezus sprowadzi swoje królestwo w pełni.

PRZYJRZYJMY SIĘ Z BLISKA

Szczęśliwi, którzy cierpią udrękę: Życie w rozpaczy

Śmierć była nierozłączną częścią życia w pierwszym wieku. Ludzie żyli blisko niej, dotykali jej, czuli jej zapach i doświadczali, kiedy zabierała ich bliskich. Członkowie rodziny przygotowywali ciała swoich zmarłych do pochówku. Wszyscy mieli świadomość jak nieuchronna jest śmierć.

Żałoba stanowiła bardzo ważną część żydowskiego rytuału pogrzebowego. Zatrudniano profesjonalne płaczki, które miały za zadanie ogłaszać śmierć danej osoby reszcie społeczności. Robiono to poprzez granie na fletach, bicie się w piersi i wznoszenie przeszywającego, piskliwego płaczu.

Przeżywanie żałoby wiązało się również ze zbieraniem łez do specjalnych naczyń, co znajduje swoje podstawy w Psalmie 56,9. Żydowscy żałobnicy wypełniali łzami szklane naczynia i umieszczali je w grobowcach, jako symbol miłości i szacunku. Chrześcijanie w pierwszym wieku również brali udział w tego rodzaju żałobnych obrzędach, jednak towarzyszyła im nadzieja, że ich najbliżsi pewnego dnia „powstaną".

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZASTOSOWANIE

Możemy zrobić dwa praktyczne kroki, aby błogosławieństwa stały się naszym udziałem:

- *Wprowadzaj w życie po jednym błogosławieństwie dziennie.* Nie jest raczej możliwe praktykowanie wszystkich błogosławieństw *od razu.* Zamiast tego, spróbuj wprowadzać je w życie po kolei. Po jakimś czasie staną się one twoją rzeczywistością.
- *Zacznij zauważać różnicę pomiędzy filozofią tego świata, a nauczaniem Chrystusa.* Spójrz na otaczający cię świat przez pryzmat błogosławieństw, abyś uniknął powszechnie występujących pułapek, które pokazują jak bardzo, świat nie jest w stanie dorównać nauczaniu Chrystusa.

W jaki sposób zmieni się Twoje życie, kiedy wprowadzisz w życie błogosławieństwa? Wybierz jedno lub dwa. Co konkretnie mogłyby one zmienić?

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Temat *wywierania wpływu na innych* zawsze jest aktualny. Wpływamy na innych, kiedy bez użycia siły kierujemy ich poczynaniami. Na różne sposoby kształtujemy ich poglądy i zmieniamy ich życie. Wtedy właśnie mówimy o wywieraniu wpływu na innych. Rodzice, na przykład, mają wpływ na swoje dzieci. Nauczyciele wpływają na uczniów. Przywódcy oddziałują na grupy ludzi, na czele których stoją, także na całe narody. Duszpasterze mają wpływ na kościoły. Media wpływają na nasze myślenie. Dziś jednak, zwłaszcza w sferze publicznej, coraz częściej zdarza się nam obserwować wpływ negatywny lub o charakterze przelotnym. Ludzie ogarnięci obsesją władzy nadużywają jej, wykorzystując pieniądze, popularność, a nawet brutalną siłę, aby osiągnąć swoje cele.

Jako chrześcijanie, musimy poszukiwać *trwałych* sposobów wywierania *dobrego wpływu na innych*, bez uciekania się do przemocy lub innych środków nacisku. Jednak kluczowe pytanie brzmi: *jak to robić?* Odpowiedź Jezusa zawarta w 5. rozdziale Ewangelii Mateusza wydaje się najlepszą z możliwych. Choć dobrze znamy te Jego słowa, dziś musimy je stosować z większą starannością i przekonaniem niż kiedykolwiek wcześniej, bo to naprawdę działa!

ZAJRZYJMY GŁĘBIEJ

1. Jak postrzegani są chrześcijanie?

Chrześcijanie są częścią społeczeństwa, a ich zaangażowanie powinno sięgać poza cztery ściany kościoła. To Bóg postawił nas tu, gdzie jesteśmy. Ale czasem widzimy, że nasza obecność pośród niewierzących pociąga za sobą pewne ryzyko. Jezus nie ukrywał, że będą nas prześladować i odrzucać nasze wierzenia i wartości (Ewangelia Jana 15,18).

Możemy więc się spodziewać prześladowań i cierpienia, kiedy żyjemy na tym upadłym świecie, ponieważ „cały świat leży u stóp złego" i nienawidzi Jezusa Chrystusa.

Ważna myśl:

Ludzie, którzy są solą i światłem, są sprzymierzeńcami łaski. Pomagają ludziom ze świata odnaleźć kierunek

- Charles R. Swindoll

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

2. W jaki sposób chrześcijanie mogą mieć wpływ na społeczeństwo (Ewangelia Mateusza 5,13-16)

Świat znajduje się w procesie rozkładu i pogrąża się w duchową ciemność. Dlatego właśnie Jezus wezwał swoich naśladowców, aby świecili i przyprawiali świat solą. Innymi słowy, mamy zatrzymać rozkład, któremu ulega świat oraz rozświetlić ciemności, w których się pogrąża.

PRZYJRZYJMY SIĘ Z BLISKA

Prześladowanie: Czym jest i jaki ma skutek?

W dzisiejszych czasach wiele osób uważa się za prześladowanych. Niestety, często obraźliwe uwagi, czy zwykłe nieporozumienia są przez nadwrażliwe osoby mylone z prześladowaniami. Przez to znaczenie prześladowania zostało umniejszone, a trudy osób nim dotkniętych przyćmione. Precyzyjniejsze zdefiniowanie, czym naprawdę jest, odda mu jego głębię, a nam pomoże nie przejmować się drobiazgami.

Prześladowanie na tle religijnym oznacza szykanowanie osoby lub grupy osób z powodu poglądów religijnych. Chrześcijanie są obiektem prześladowań, kiedy z powodu naśladowania Jezusa Chrystusa, stają się ofiarami przemocy. Chrześcijanie wtrąceni do więzienia za wiarę również są prześladowani. Ci jednak, do których sprzedawca w sklepie powie „wesołych świąt", zamiast „Wesołych Świąt Bożego Narodzenia", nie stali się jeszcze ofiarą prześladowania.

Prześladowania doświadczają ludzie, którzy w społeczeństwie w widoczny sposób funkcjonują inaczej. Kiedy ze względu na Chrystusa zachowujemy się zauważalnie inaczej, możemy spodziewać się prześladowań. Jeśli jednak ich nie doświadczamy, może to oznaczać dwie rzeczy: 1) żyjemy wśród społeczeństwa jak cała reszta ludzi bez Chrystusa albo 2) zupełnie usunęliśmy się ze świata.

Powód pierwszy oznacza, że występuje u nas jakiś problem z poświęceniem Bogu. Może wybraliśmy życie według zasad tego świata, a nie podążanie za Chrystusem. Kiedy zachowujemy się tak, jak ten świat np. pielęgnujemy konflikty, nie okazujemy współczucia

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

cierpiącym i zachowujemy się jak hipokryci w różnych sprawach, to tak bardzo mieszamy się z tłumem reszty ludzi, że nikt nie ma potrzeby nas prześladować.

Drugi powód bardzo rzadko jest omawiany w społecznościach chrześcijańskich, ponieważ jest pozornie niewinny. Chrześcijanie oddzielili się od świata, zerwali wszelkie więzi z resztą społeczeństwa i pozbawili się jakichkolwiek możliwości zetknięcia się z prześladowaniami. Jeśli nie podejmiemy próby funkcjonowania wśród niewierzących, pozbawimy się wszelkich okazji do potencjalnego prześladowania.

Ale Jezus spodziewa się, że Jego naśladowcy będą prześladowani. Oznacza to, że mamy wprowadzać pokój, współczucie i czystość. On nie chce, abyśmy się odcinali od niewierzących. Naśladowcy Jezusa będą prześladowani, więc mamy żyć w społeczeństwie dbając o relacje z niewierzącymi sąsiadami oraz przyjaciółmi, w efekcie wywierając dobry wpływ na nasze otoczenie.

ZASTOSOWANIE

W jaki sposób najlepiej realizować powołanie świecenia i przyprawiania świata solą?

- *Nie przesadzaj*. Nie powinniśmy przyciągać zbytniej uwagi do tego, że chcemy być światłem i solą. Powinniśmy po prostu żyć życiem, do którego powołał nas Chrystus i pielęgnować pragnienie takiego życia u innych. Nie mów o tym. Po prostu tym żyj!
- *Nie wycofuj się*. Powinniśmy szukać sposobności, aby swoim życiem, zmieniać nasze otoczenie. Szukajmy miejsc w naszych społecznościach, w których możemy pomagać ludziom i czynić ten świat lepszym miejscem.
- *Nie przejmuj się tymi, którzy są oporni*. Nie wszyscy pozytywnie zareagują na Chrystusa. Nie mamy na to wpływu. Nie zatrzymuj swoich starań, widząc, że niektórzy się odwrócili. Bądź wierny w rozświetlaniu ciemności.

Czy ty rozświetlasz ciemności tego świata? Czy twoje światło wskazuje naprawdę i dobro w ciemnych zakamarkach? W jaki sposób? W jakich miejscach?

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Choć od czasu, gdy Jezus nauczał minęły wieki, Jego słowa wciąż mają tę samą moc jak wtedy, gdy po raz pierwszy dotarły do uszu słuchaczy. Ponieważ słowa Jezusa były natchnione i miały moc Bożego autorytetu, słuchający ich ludzie byli zdumieni. Ich życie zmieniało się pod ich wpływem.

Nauki Chrystusa wciąż zmieniają ludzi i świat i przyciągają uwagę wszystkich, którzy je studiują. Jednak nic, co powiedział Jezus nie było bardziej znaczące i głębokie niż Jego wspaniałe *Kazanie na górze*. W słowach pełnych mądrości zdemaskował On religijną obłudę, docierając do samej istoty rzeczy, do tego co najważniejsze. We fragmencie Biblii, który będziemy analizowali podczas dzisiejszej lekcji, Jezus omawia związek chrześcijanina z Prawem Mojżeszowym.

W samym sercu jego nauczania znajduje się sprawiedliwość – stan, w którym człowiek posiada wystarczające podstawy, aby stanąć przed świętym Bogiem.

ZAJRZYJMY GŁĘBIEJ

1. Autorytet Pisma Świętego

Autorytet to moc wpływania wywołująca posłuszeństwo. Jezus posiadał taki autorytet, ponieważ był Bogiem w ciele. W taki sam sposób Biblia prowadzi do posłuszeństwa, ponieważ jest Bożym Słowem.

Autorytet Pisma Świętego jest fundamentem wiary chrześcijańskiej, ponieważ bez niego pozostawalibyśmy w mgle ludzkich spekulacji, przymuszeni do samodzielnego rozróżnienia dobra od zła.

Ważna myśl:

Nie możesz być z Bogiem, dopóki nie uporządkujesz relacji z bliźnimi.

- Charles R. Swindoll

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

2. Wypełnienie Prawa (Ewangelia Mateusza 5,17-26)

Jezus nauczał z autorytetem, z jakim nie ośmieliliby się przemawiać starotestamentowi prorocy, czy nowotestamentowi apostołowie. Dlatego pojawiały się wątpliwości związane z zależnością pomiędzy Jego nauczaniem, a Prawem Mojżeszowym. Skoro Jezus posiadał taki autorytet, to czy Prawo dalej obowiązywało? Może słowa Mojżesza straciły na ważności wraz z przyjściem Jezusa i ustanowieniem kościoła? A jeśli nie, to czy naśladowcy Chrystusa nadal powinni przestrzegać Prawa Mojżeszowego?

Dzisiejszy fragment przedstawia nam trzy prawdy z tym związane. Po pierwsze, Jezus respektował Prawo i wypełniał jego polecenia. Po drugie, Jezus nawołuje do posłuszeństwa Bogu i Jego słowu. Po trzecie, według Jezusa nie możemy pojednać się z Bogiem, dopóki nie będziemy żyć w pokoju z innymi.

PRZYJRZYJMY SIĘ Z BLISKA

Interpretacja Prawa

Umiejętność czytania i pisania nie była bez znaczenia w historii powstawania Biblii. W czasach Starego Testamentu wykształcona, elitarna grupa skrybów oddawała się zadaniu przepisywania, strzeżenia i interpretowania Bożego Słowa. Skrybowie pracowali blisko kapłanów. W końcu, w naturalny sposób rola skrybów ewoluowała z interpretatorów Prawa, do jego wykonawców. Stali się oni prawnikami. To oni pisali listy, przygotowywali umowy i nakładali podatki. Stanowili bardzo szanowaną grupę społeczną.

Do czasów Nowego Testamentu skrybowie zdobyli silną władzę polityczną i służyli jako sędziowie w Sanhedrynie, żydowskim systemie sądowniczym. W roli nauczycieli Prawa, tak samo jak ich kompani faryzeusze, nie oddawali jednak głębi i przesłania Prawa. Zarówno faryzeusze jak i skrybowie z bojowym nastawieniem interpretowali literę Prawa, z najwyższą starannością wykonując zadanie ochrony świętych pism. Jednak ich interpretacje przeradzały się w jałowe kłótnie wokół Prawa, takie jak na przykład niekończące się rodowody (List do Tytusa 3,9).

Jezus w swoim *Kazaniu na górze* wzywał słuchaczy, aby byli *sprawiedliwsi niż nauczyciele Pisma i faryzeusze*, jeśli chcą wejść do królestwa niebieskiego (Ewangelia Mateusza 5,20).

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZASTOSOWANIE

Aby wprowadzić tę lekcję w życie, możemy skorzystać z trzech wskazówek:

- *Zasady zawarte w Słowie Bożym sięgają głębiej niż rzeczy zewnętrzne.* W chrześcijaństwie nie chodzi jedynie o zmianę zachowania. Dzięki naśladowaniu Chrystusa będziesz dojrzewać w trakcie trwania życia ziemskiego, rezultatem czego będzie całkowita przemiana tego co wewnętrzne i zewnętrzne w nadchodzącym życiu.
- *Potencjał gniewu jest mocniejszy niż słowa.* Trudno jest ocenić, jak bardzo zły wpływ nasze słowa mogą mieć na innych. Kiedy wypowiadamy je w gniewie możemy uczynić trwałe zniszczenia, które prowadzić mogą do zabicia czyjejś radości, nadziei czy miłości.
- *Moc pojednania jest silniejsza niż zemsta.* Kiedy uniżamy siebie, aby pojednać się z kimś, kto się na nas gniewał, sprowadzamy na ten świat odnowienie.

Czy polegasz w swoim życiu na tym co zewnętrzne? Zastanów się nad dziedzinami, w których bardziej ci zależało, żeby wyglądać na dobrego, niż naprawdę takim być. Zanotuj poniżej swoje wnioski.

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Nie ma jaskrawszych oznak moralnego rozpadu społeczeństwa niż zanik uczciwości. W małżeństwie najbardziej dramatycznym tego przejawem jest niewierność. W relacjach między partnerami – brak szczerości. Gdy partnerzy oszukują i okłamują się nawzajem, wtedy moralna osnowa społeczeństwa bardzo szybko słabnie i niszczeje.

Takie postępowanie nie powinno cechować ludzi, którzy twierdzą, że należą do Chrystusa.

W swoim największym kazaniu Jezus dotknął obu tych problemów. Mówiąc o nich, sięgnął głębiej niż litera Prawa. Jasno powiedział, że małżeństwo wymaga bezwzględnej wierności, a osobiste relacje – absolutnej szczerości.

ZAJRZYJMY GŁĘBIEJ

1. Wróćmy do początku kazania

Jezus rozpoczął swoje kazanie od obietnicy błogosławieństwa dla tych, których postawa życiowa zgodna była z wartościami Bożego Królestwa. Następnie wzywał swoich uczniów do przeciwdziałania moralnemu rozkładowi społeczeństwa, nawołując, aby byli solą i światłem. Wreszcie, Jezus pokazał prawdziwy wymiar relacji z Bogiem, w której chodzi o przemianę serca, a nie zewnętrzne, religijne rytuały.

Ważna myśl:

Złe myśli musimy zastąpić zdrowymi, prawymi i dobrymi myślami. To jest kwestia wyboru.

- Charles R. Swindoll

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

2. Dwie uniwersalne wartości (Ewangelia Mateusza 5,27-37)

Wierność małżeńska i szczerość są sednem tego, co nazywamy naśladowaniem Chrystusa. Jezus w *Kazaniu na górze* wyraźnie podkreślił, że nie są one jedynie zewnętrznymi uczynkami wynikającymi z posłuszeństwa, ale wypływają z wewnętrznej postawy serca.

PRZYJRZYJMY SIĘ Z BLISKA HISTORII

Rozwód w Izraelu pierwszego wieku

Kiedy Jezus przemawiał do faryzeuszy na temat rozwodu, robił to w pewnym konkretnym kontekście, który dla współczesnych czytelników Biblii nie jest tak oczywisty (Ewangelia Mateusza 19,3-9). Pomocne będzie zrozumienie obowiązujących w kulturze żydowskiej zwyczajów dotyczących rozwodu, pozycji kobiet i mężczyzn względem niego oraz warunków jego uzyskania, wynikających z debaty wewnątrz środowiska faryzejskiego. Wgląd w te zwyczaje pomoże nam zrozumieć, co Jezus miał na myśli, kiedy poruszał ten kontrowersyjny temat.

- Mężczyźni w pierwszym wieku mogli rozwodzić się z każdego powodu. Mogli nawet sami stworzyć i podpisać dokumenty rozwodowe. Konsekwencje zależały od tego, jaki był powód rozwodu. Jeżeli wina leżała po stronie żony, na przykład z powodu zdrady małżeńskiej, musiała ona oddać swój posag mężowi i upokorzona wrócić do rodziców. Z drugiej jednak strony, jeśli to mąż odsyłał swoją żonę tylko dlatego, że nie spełniała już jego oczekiwań albo przygotowała niesmaczny posiłek, odchodząc do rodziców, mogła zachować swój posag. Dodatkowo rodzina odesłanej, mogła zażądać od męża sporej zapłaty za to, że ich córka została źle potraktowana z tak błahych powodów. To ostatnie czyniło rozwód kosztownym dla mężczyzny, co obniżało częstotliwość jego występowania.
- Kobiety w pierwszym wieku nie mogły same inicjować rozwodów ani przedstawiać dokumentów rozwodowych mężczyznom. Jeżeli kobieta znajdowała się w trudnej sytuacji małżeńskiej, mogła zgłosić prośbę o pomoc do sądu i liczyć na to, że jej mąż zostanie zmuszony do złożenia wniosku rozwodowego. Brak praw kobiet pomaga nam spojrzeć w szerszym kontekście na wypowiedź Jezusa, kiedy mówi, że

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

rozwód prowadzi do cudzołóstwa (Ewangelia Mateusza 5,31-32). Większość kobiet w pierwszym wieku nie była w stanie samodzielnie się utrzymać. Dlatego, kiedy mężczyzna występował o rozwód, odbierał kobiecie możliwość przetrwania. Jedynym wyjściem z trudnej sytuacji było powtórne małżeństwo. Ale ze względu na to, że kobieta nie miała prawa się rozwieść, jej powtórne zamążpójście, w każdym przypadku, uważano za cudzołóstwo.

- Debata wewnętrzna w środowisku faryzejskim na temat rozwodu toczyła się pomiędzy dwiema szkołami interpretacyjnymi, których przedstawicielami byli Hillel i Szammaj. Obie frakcje, za swój kluczowy werset miały ten z Księgi Powtórzonego Prawa 24,1, który interpretowany był jednak zupełnie inaczej. Szkoła Hillela uważała, że rozwód jest dopuszczalny z różnych powodów, interpretując słowa: *dopatrzy się u niej czegoś odrażającego* (Pwt 24,1) jako zauważenie jakiegokolwiek złego zachowania. Szkoła Szammaja natomiast interpretowała słowa wspomnianego wersetu jako dopuszczenie się cudzołóstwa, tym samym mocno ograniczała dostęp do możliwości rozwodu. Obie grupy jednak były jednomyślne w tej samej kwestii: skupiali się przede wszystkim na warunkach uzyskania rozwodu, a nie na przetrwaniu małżeństwa.

ZASTOSOWANIE

Osobiste zobowiązanie do życia w oparciu o nauczanie Jezusa skutkuje życiem zgodnym z wartościami Bożego Królestwa. Z tego fragmentu wyciągamy dwa praktyczne wnioski:

- *Wejdź w związek małżeński na całe życie lub nie rób tego przez całe życie.* Największą siłą nauczania Jezusa na temat małżeństwa w *Kazaniu na górze* jest jego nienaruszalność. Kiedy myślisz o małżeństwie, pamiętaj, że powinno trwać na zawsze.
- *Mów zawsze to, co masz na myśli i myśl to, co mówisz.* Twoje słowa zawsze powinny być spójne z twoim zachowaniem. Łatwość z jaką da się kogoś oszukać, w tym również samego siebie, powinna nakłonić do szczególnej czujności w tej dziedzinie.

Co możesz zrobić, żeby pielęgnować szczerość?

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Ależ my potrafimy być uparci! Wszystko musi być tak, jak my chcemy – nie tak, jak chcą inni, a już na pewno nie tak, jak chce Bóg. Naszą uwagę przykuwają sprawy bieżące, to, co w krótkiej perspektywie sprawi nam przyjemność i zapewni wygodę. Kiedy ktoś nadepnie nam na odcisk, naszą naturalną reakcją jest oddać pięknym za nadobne. Za nic w świecie nie pozwolimy, by nas wykorzystywano, nie tolerujemy krytyki i nie znosimy poczucia, że inni mają więcej niż my. Wyrównać rachunki – to nasza sekretna, ale jakże silna wewnętrzna agenda.

W swoim Kazaniu na górze Jezus wzywa nas do zupełnie innego, rewolucyjnego, na pozór dziwnego stylu życia. Nie owijając w bawełnę, Chrystus bezlitośnie rozprawia się z ludzką skłonnością do egoizmu. Oferuje kontrkulturowe zasady i wzywa do wcielania ich w życie. Zamiast się rewanżować, odpuść. Zamiast szukać zemsty, kochaj. Zamiast wyrównywać rachunki, czyń dobro.

To chyba ta część *Kazania na górze*, którą nam najtrudniej zrozumieć i zaakceptować.

ZAJRZYJMY GŁĘBIEJ

1. Bezwzględne podejście do życia

Wiele osób wokół nas żyje według strasznych i niszczących reguł.

- Znam swoje prawa!
- Należy mi się!
- Nie mogę być gorszy!
- Wszyscy są winni, tylko nie ja!

Prawdopodobnie żadne pokolenie w historii nie było bardziej oddalone od przekazu *Kazania na górze*, niż obecne.

Ważna myśl:

Wyrzeknij się prawa do wygody. Rzecz jasna, w posiadaniu ładnych ubrań czy wysokiej jakości sprzętów nie ma nic złego. Pytanie tylko, czy nie jesteśmy niewolnikami tych rzeczy.

- Charles R. Swindoll

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

2. Kontrkulturowa rada Jezusa (Ewangelia Mateusza 5,38-48)

Po raz kolejny, w swoim kazaniu, Jezus wystąpił przeciwko paradygmatom obowiązującym w Jego kręgu kulturowym. Jego słowa sięgały daleko poza przyjęte ramy społeczeństwa Izraela pierwszego wieku. Nauczanie Jezusa powinno nadal mieć bezpośredni wpływ na nasze postępowanie również dzisiaj. Słowa z Ewangelii Mateusza 5,38-48 skłaniają nas do zadawania następujących pytań: *Jak powinniśmy reagować, gdy ktoś nas znieważa, rani albo gdy stajemy twarzą w twarz z naszymi wrogami?* Jezus zachęcał swoich słuchaczy, aby ***odpuszczali, kochali i dążyli do doskonałości****, zamiast upierania się, bezwzględnego obstawania przy swoim, czy pielęgnowania nienawiści.*

Co Jezus miał na myśli, kiedy wzywał słuchaczy do **odpuszczania**? Nawoływał, abyśmy nie rościli sobie prawa do szacunku (Ewangelia Mateusza 5,39), wygody i komfortu (Mt 5,40), do swoich własnych planów (Mt 5,41) i do wyłączonego korzystania z naszych własności (Mt 5,42). Nauczanie Jezusa jest odmienne od wartości i dążeń obowiązujących we współczesnej kulturze. Oczywiście Jego nauczanie wzbudzało sprzeciw również w pierwszym wieku.

Kogo więc mieli **kochać** słuchacze Jezusa? Mówiąc w skrócie, mieli kochać każdego, nawet swoich wrogów (Mt 5,44). Nakaz Jezusa, aby kochać wrogów i modlić się za prześladowców, nie wiązał się z tym, że należy zgadzać się z ich postępowaniem. Oznacza to raczej, że jakkolwiek dana osoba postępuje względem nas, nasza odpowiedź zawsze ma być przepełniona miłością.

Jak **doskonałość** miałaby zostać osiągnięta? W tym przypadku wiąże się z ciągłym dążeniem do doskonałości. Wiemy, że osiągnięcie jej w pełni nie jest dla nas możliwe, ale możemy wpatrywać się w Ojca, kształtować swój charakter i postępować na Jego podobieństwo. Ponad to, Jezus objawiając nam siebie, przedstawił jaśniejszy obraz tego, jak ma wyglądać Boży sposób na życie

PRZYJRZYJMY SIĘ Z BLISKA

Dążenie do doskonałości

Przeczytaj ponownie fragment z Ewangelii Mateusza 5,48. Jezus zakończył tę część swojego kazania wypowiadając słowa: *Bądźcie więc tak doskonali, jak doskonały jest wasz Ojciec Niebieski.* Każdy, kto słyszał to przykazanie wtedy i każdy kto czyta je dziś, wie, że pełnia doskonałości jest dla nas nieosiągalna po tej stronie wieczności. Powinniśmy więc pamiętać, że nawoływanie do doskonałości, jest oczekiwaniem Jezusa, że będziemy do niej nieustająco dążyć.

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZASTOSOWANIE

To, czego nauczyliśmy się z powyższej lekcji, możemy w prosty sposób wprowadzić w życie w naszych trzech kręgach relacji:

- *W rodzinie – wyrzeknij się swoich praw.* Konflikty w rodzinach się zdarzają. To jest niezmienna prawda o życiu. Dlatego rezygnacja ze swoich praw jest bardzo ważnym krokiem w drodze do osiągnięcia trwałej jedności z najbliższymi.
- *W kręgu przyjaciół i znajomych – puszczaj negatywne doświadczenia w niepamięć.* Mamy czasem tendencję do tego, aby podkreślać niedociągnięcia w życiu naszych przyjaciół. Zamiast tego, skup swoją uwagę na tym, co robią właściwie.
- *Wobec swoich wrogów – wypełnij zadanie, które w tych trudnych relacjach wyznaczył ci Bóg.* Osoby, które z całych sił starają się być naszymi wrogami, potrzebują, aby w ich otoczeniu był ktoś, kto żyje prawym życiem, pomimo ich wrogości.

Pomyśl o swoich bliskich. Z jakich praw powinieneś zrezygnować, aby zachować jedność w swojej rodzinie?

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Z wielu względów nasze życie chrześcijańskie nie jest naszą prywatną sprawą. Dając świadectwo swojej wiary nie tylko rozgłaszasz dobrą nowinę, ale sprawiasz, że inni zapamiętują cię, jako człowieka wierzącego, naśladowcę Chrystusa, który się tego nie wstydzi.

Z drugiej strony świadomość, że jesteś obserwowany może sprawić, że tak bardzo będzie ci zależało na tym, by dobrze wypaść przed innymi, iż swoją duchowość zamienisz w publiczny występ.

Gdy tak się dzieje, twoje postępowanie nakierowane jest na to, aby zdobyć ludzkie uznanie, a nie na pokorne podążanie za Panem. W tej części *Kazania na górze* Pan Jezus wziął na celownik obłudników. Odnosząc się do powszechnie znanych przypadków sprawiedliwości na pokaz uczy nas, abyśmy się stali ludźmi szczerymi, aby naszym celem było dyskretne oddawanie chwały Bogu, a nie wywieranie dobrego wrażenia na innych.

ZAJRZYJMY GŁĘBIEJ

1. Przesłanie proroka Micheasza

Micheasz, prorok żyjący w VIII w. przed Chr., wzywał do czynienia sprawiedliwości, kochania miłosierdzia i postępowania pokornie wobec Boga (por. Księga Micheasza 6,8). Bardziej niż na ofiarach ze zwierząt, czy innych religijnych rytuałach, Bogu zależy na pokornym poszukiwaniu Go przez Jego naśladowców w każdym życiowym aspekcie.

Ważna myśl:

Wiara to głębokie oddanie, dyskretnie skrywane przed innymi, aby uczcić Boga.

- Charles R. Swindoll

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

PRZYJRZYJMY SIĘ Z BLISKA

Rola Micheasza

Prorocy spełniali w historii bardzo ważną rolę. Pomimo, że nie byli lubiani, to ich przesłanie dla społeczeństwa było znaczące. Wybudzali lud z letargu i nawoływali do pobożnego życia. Sam Jezus często przyjmował rolę proroka, przekazując niewygodne słowa od Boga. Tym samym, Jezus znajduje się w linii proroków, którzy przez setki lat przemawiali w Bożym imieniu.

Prorok Micheasz przemawiał do ludu Bożego około siedmiuset lat przed przyjściem Jezusa, czyli już po rozpadzie królestwa Izraela na dwa państwa. Prorokował do królestwa Judy w czasach panowania dobrych i złych królów oraz w okresie, w którym królestwo Izraela, leżące na północ od królestwa Judy, upadało pod naciskiem przerażającej armii asyryjskiej. Micheasz wyróżniał się na tle ludzi żyjących wyłącznie dla swoich własnych korzyści. Zapowiadał bowiem nadchodzący sąd nad Judejczykami, którzy wykorzystywali i grabili słabszych oraz czcili bożki, które sami tworzyli.

Bóg miał więc wiele powodów do osądzenia Judy. Pomimo, że Prawo Boże było tam nagminnie łamane, w swojej wspaniałomyślności w cudowny sposób wskazywał drogę wyjścia. Ta droga nie miała nic wspólnego z pozorną pobożnością, która wyrażana była jedynie w widoczny sposób poprzez składanie ofiar na ołtarzu. Ludzie robili to cały czas, ale ich serca były pogrążone w ciemności. Bóg, ustami proroka Micheasza, wzywał lud do poprawy i zaprzestania wyzysku, grabieży i przepełnionego pychą bałwochwalstwa. Ogłosił Judejczykom, że mają *czynić sprawiedliwość, kochać miłosierdzie i postępować pokornie wobec Boga* (Księga Micheasza 6,8). Wprowadzenie tych wskazówek w życie stanowiłoby prawdziwy punkt zwrotny dla Judy.

2. Przesłanie Jezusa (Ewangelia Mateusza 6,1-8)

Musimy zwrócić szczególną uwagę na to, aby nasza pobożność, nie przyciągała uwagi innych do nas samych. Co to oznacza? Hojność, ale dyskretną. Modlitwę, ale w ukryciu, abyśmy nie okazali się skupionymi na sobie obłudnikami.

Jezus, jak to przystało na prawdziwego proroka, rozpoczął swoje nauczanie od ostrzeżenia. Do tego momentu *Kazanie na górze* dotykało tematu życia w świętości, wypływającego z serca i przekładającego się na czynienie dobra. Jednak pogoń za pobożnym życiem również pociąga za sobą pewne niebezpieczeństwo. Właśnie tego niebezpieczeństwa dotyczy ostrzeżenie wypowiedziane przez Jezusa, który uwrażliwia swoich słuchaczy, aby nie prowadzili pobożnego życia na pokaz (por. Ewangelia Mateusza 6,1).

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Już samo pobożne życie jest wymagające. A gdy dodamy do tego weryfikowanie własnych motywacji, poprzeczka zostaje podniesiona jeszcze wyżej! Jezus mówiąc o życiu „na pokaz", wskazywał na hipokryzję faryzeuszy, którzy przedłużali frędzle swoich szat i zajmowali pierwsze miejsca na ucztach po to, aby postrzegano ich jako świętych (Mt 23,5-6).

Na koniec fragmentu z Ewangelii Mateusza 6,1, Jezus wskazuje na konsekwencje dla osób, które chcą swoim życiem jedynie zaimponować innym. Może rzeczywiście dostąpią wyróżnienia ze strony ludzi, ale nagrody od Ojca nie dostaną żadnej. Kiedy postępujemy, tak aby zaimponować innym, nie mając na względzie Ojca w niebie, zostaniemy uhonorowani jedynie przez ludzi, ponieważ Bóg nie nagradza postępowania płynącego z tak niskich pobudek.

ZASTOSOWANIE

W jaki sposób nauczanie Jezusa na temat hojności i modlitwy, powinno przełożyć się na nasze życie? Skupmy się na trzech punktach, które możemy zastosować:

- *Gdy twoja pobożność jest na pokaz, osuwasz się w hipokryzję.* W prawdziwej pobożności chodzi o pokorę, która wyraża to, jak bardzo potrzebujesz Boga.
- *Gdy w obdarowaniu zabraknie dyskrecji, tracimy nagrodę.* Bóg obdarza dawcę głębokim poczuciem satysfakcji. Kiedy On zaspokaja nasze potrzeby, my możemy zaspokajać potrzeby innych. Żadna pochwała czy uznanie u ludzi nie przebije nagrody, którą Bóg ma dla nas.
- *Gdy modlitwy stają się publiczną demonstracją, zaczyna nam brakować Bożej mocy.* Bóg postanowił, że będzie działać, jeśli nasze modlitwy będą zanoszone do Niego w szczerości, a nie wynoszone przed ludzi, aby to oni je usłyszeli.

Czy są jakieś dziedziny w twoim życiu, w których dostrzegasz fałszywą pobożność albo to, że nie jesteś do końca poddany Bogu?

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Wcale nie trzeba żyć w czasach Jezusa, aby zrozumieć ówczesne problemy. Nasze czasy stanowią żywą ilustrację wielu zjawisk, które budziły obawy i wywoływały sprzeciw naszego Pana. Religijna „pompa", pozerstwo, rywalizacja, hipokryzja, pobożność na pokaz, tylko po to by zrobić dobre wrażenie... Jak dobrze to znamy...

Jakże aktualne są dzisiaj słowa Mistrza! Brzmią jak oskarżenie skierowane przeciw „chrześcijaństwu" XXI wieku!

Gdy zagłębimy się w nauczanie *Kazania na górze*, słowa Jezusa przenoszą naszą uwagę ze wszystkich spektakularnych przejawów religijności na prostą modlitwę i post – dwie sfery naszego życia, w których zbyt rzadko postępujemy mając na względzie Jego chwałę i Jego nauczanie.

ZAJRZYJMY GŁĘBIEJ

1. Szybki przegląd: kilka przemyśleń na temat modlitwy i hojności

W tej część przemowy na temat praktykowania sprawiedliwości, Jezus rozpoczął od ostrzeżenia swoich słuchaczy przed popisywaniem się pobożnością po to, aby zwrócić na siebie uwagę innych. Kiedy światła reflektorów kierujemy na naszą duchowość, zabiegamy wtedy o chwałę, która należy się tylko Bogu. A co więcej, odbieramy sobie możliwość otrzymania nagrody, którą On dla nas przygotował.

Ważna myśl:

Nasza nadzieja opiera się na fundamencie śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. To jest podwalina wszystkiego.

- Charles R. Swindoll

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

2. Dalsze kroki: więcej przemyśleń na temat modlitwy i postu (Ewangelia Mateusza 6,9-18)

Kolejnym punktem w nauczaniu Jezusa na temat praktykowania sprawiedliwości, jest modlitwa Jezusa, którą Jego naśladowcy mogą wykorzystywać jako wzór dla swoich osobistych modlitw. Modlitwa, której uczy Jezus zaczyna się od zwrócenia uwagi na Boga, a dopiero później przychodzi czas, żeby zająć się swoimi potrzebami i wyznaniami grzechu. Przyjrzyjmy się z bliska fragmentowi Ewangelii Mateusza, który znamy jako Modlitwę Pańską.

PRZYJRZYJMY SIĘ Z BLISKA

Nie przegap tego

Kiedy studiujemy Modlitwę Pańską, czyli jeden z najpopularniejszych fragmentów biblijnych, zdarza się, że umykają nam pewne szczegóły, ponieważ tak często ją słyszeliśmy i wypowiadaliśmy. Dotyczy to w szczególności samego początku, rozpoczynającego się słowami *Ojcze nasz.*

Zaimek *nasz* sugeruje, że nie jesteśmy odizolowanymi jednostkami, ale częścią Bożego ludu, którego celem jest wspólne uwielbienie Boga. Kieruje również nasze myśli poza nas samych i przypomina, że jako chrześcijanie, jesteśmy wspólnotą. Modlitwa jest oczywiście zwracaniem się do samego Boga, ale kiedy mówimy *Ojcze nasz*, uczestniczymy również w społeczności z Jego naśladowcami.

Ten prosty zwrot przypomina nam o tym, że nie możemy polegać wyłącznie na sobie. Nie możemy też dłużej rozpamiętywać tego wszystkiego, co oddziela nas od innych wierzących. Ponadto, kieruje naszą uwagę na misję kościoła, polegającą na przypominaniu nam o zależność od Boga i wspólnoty oraz konieczności wzięcia odpowiedzialność za służenie Bogu i innym.

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZASTOSOWANIE

Modlitwa, post i dzielenie się z innymi stanowią nieodłączną część życia chrześcijańskiego i mają ogromne znaczenie. W jaki sposób sprawić, aby stały się one naszymi nawykami? Jak sprawdzić, czy nie praktykujemy ich tylko po to, aby zrobić wrażenie na innych?

- Po pierwsze *bądź przede wszystkim skoncentrowany na Bogu Ojcu, a nie na podleganiu woli ludzi*. Musimy przestać koncentrować swoją uwagę na ludziach.
- Po drugie, *niech podstawowym miejscem twojego spotkania z Bogiem i wzrostu będzie „miejsce odosobnienia”.* Wiele osób publicznie wyraża swoje oddanie Bogu. Ale kiedy Jezus mówił o modlitwie, poście i hojności, o czym czytamy w pierwszej części 6. rozdziału Ewangelii Mateusza, powiedział jasno, że najlepiej, aby były praktykowane w samotności, pod osłoną naszej własnej pewności, że żyjemy we właściwej relacji z Bogiem.

Nauczyłeś się już Modlitwy Pańskiej na pamięć? Jeśli nie, znajdź ją w swojej Biblii i spróbuj zapamiętać ją jeszcze w tym tygodniu, rozpoczynając od teraz.

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Konflikt lojalności nie jest niczym nowym. Często na przykład spotykamy ludzi, którzy byli kiedyś w pełni oddani jakiejś idei, całkowicie jej wierni i pochłonięci dążeniem do tego jedynego, najważniejszego celu. Lecz w miarę upływu czasu jeden kompromis prowadził do drugiego, aż ich uwaga została rozproszona, a idee i cele jakie im przyświecały stały się mniej wyraziste. Pojawił się konflikt lojalności.

Jezus nie przemilczał tego problemu, gdy przed wiekami wygłaszał swoje *Kazanie na górze*. Zdając sobie sprawę z istnienia bestii pożądliwości i zachłanności – a jest to prawdziwa bestia, kryjąca się w każdym z nas – nie zamierzał jej ignorować, przeciwnie – chciał ją zdemaskować i ostrzec nas przed jej niezaspokojonym apetytem.

Każdy prawdziwy uczeń Jezusa Chrystusa musi odpowiedzieć sobie na pytanie: Komu będę służył?

ZAJRZYJMY GŁĘBIEJ

1. Dramat polegający na zadowoleniu z zastanej sytuacji

Życie bez przerwy stawia nas przed wyborami. Dzień w dzień, wszyscy musimy decydować, w jaki sposób zareagujemy na otaczające nas okoliczności. Znamy uczucie radości wynikające z podjęcia właściwej decyzji, ale też znamy uczucie bólu, kiedy zgodziliśmy się przystać na sytuację zastaną. Karty Biblii po brzegi wypełnione są historiami ludzkich sukcesów i porażek.

2. Życie pod ciągłą obserwacją

List do Hebrajczyków 4,13 przypominam nam, że *Żadne stworzenie nie ukryje się przed Nim, gdyż wszystko jest odkryte i jawne*. Nigdy nie uciekniemy przed wzrokiem wszechmocnego Boga. Jakiejkolwiek decyzji nie podejmiemy, lepszej czy gorszej, albo jeśli kiedykolwiek na pierwszym miejscu postawimy siebie lub inne osoby, Bóg wszystko to dostrzeże. Świadomość, że cały czas ma nas na oku Ktoś, kto jest źródłem wszelkiej dobroci i troski, powinna przynosić nam ulgę. Jednak grzech w wielu z nas wywołuje ograniczenie spowodowane

Ważna myśl:

Dom nie zawali się bez pojawienia się wcześniejszych pęknięć. Do podziałów w kościele nie dochodzi w sposób niespodziewany. Jest to powolny proces, opierający się na naszych wyborach.

- Charles R. Swindoll

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

poczuciem winy. Mamy świadomość, że Bóg widzi wszystko! Musimy więc stale zadawać sobie pytanie dedykowane naśladowcom Chrystusa: *komu służymy?*

3. Niemożliwość służenia dwóm panom

Jezus w *Kazaniu na górze* powiedział, że nie można służyć dwóm panom. Potrafimy poddać tę myśl w wątpliwość, kiedy sami wytwarzamy dysonans wynikający z podjęcia złej decyzji, jednocześnie twierdząc, że jesteśmy oddani Bogu. Jezus wyraźnie demaskuje kłamstwo w takim sposobie myślenia i zachowania. Nazywa po imieniu nasz flirt ze złem i kieruje nas ku szczeremu oddaniu.

SIĘGNIJMY DO KORZENI

Władca Jezus

Hebrajskie słowo oznaczające „władcę ”albo „pana” to *adon* albo *adonai*[i]. Zazwyczaj w języku hebrajskim, termin ten był używany w przypadku osoby z autorytetem na kanwie rodzinnej lub politycznej (Księga Rodzaju 45,8), ale zdarzało się również, że stosowano to słowo jako imię Boga. Pobożni Żydzi do dziś używają *adonai* w miejsce YHWH, ponieważ to drugie imię uznawane jest za zbyt święte, aby je wypowiadać.

Nazywanie Jezusa „władcą” było nie tylko wyrazem szacunku, ale również uznaniem Jego boskości. Na przykład Łukasz, gdy pisał swą ewangelię, użył tego terminu, aby opisać Jezusa jako boskiego władcę nad stworzeniem.

W rozdziałach 5-8 Ewangelii Łukasza na słowo albo dotyk Jezusa nawet fale reagują, ryby dają się wyłowić, ludzie doświadczają uzdrowienia z trądu (Łk 5,13), chromi chodzą (Łk 5,24-25), uschnięta ręka zostaje uleczona (Łk 6,10), sługa setnika zostaje uwolniony ze śmiertelnej choroby (Łk 7,6-10), a syn pewnej wdowy powraca do życia (Łk 7,12-15).

Jezus – Władca – ma władzę dosłownie nad wszystkim. Dziś ma tyle samo mocy co wtedy, gdy chodził po ziemi. On panuje nad wichrami i falami naszego życia. Możemy przyjść do Niego z naszymi pustymi sieciami, burzliwymi wędrówkami, naszym życiem przesyconym problemami, mając pewność, że On może nas z tego wszystkiego wybawić ze względu na swoje współczucie.

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZASTOSOWANIE

W końcu przychodzi czas, że musimy wybrać tego właściwego Pana. Potrzebujemy wtedy mądrości, aby odpowiedzieć sobie na dwa bardzo ważne pytania: *Co powinienem wybrać? Komu mam służyć?* Na żadne z nich nie odpowiemy właściwie, jeśli wcześniej bezwzględnie nie uchwycimy się prawdy.

- Po pierwsze, *gdy żyjemy w prawdzie, nasze możliwości pozostają otwarte.* Życie w prawdzie pozwala nam dokonywać właściwych wyborów.
- Po drugie, *gdy żyjemy w prawdzie, wyraźnie widzimy, co jest naszym celem.* Kiedy żyjemy w prawdzie, możemy skupić się na tym, co właściwe.

Przypomnij sobie, o czym myślisz, kiedy stajesz przed podjęciem decyzji? Czy masz w zwyczaju zwracać uwagę na to, czy twój wybór przyniesie chwałę Panu? W jakich sytuacjach zapominasz o tym, żeby wziąć to pod uwagę?

---

[i] Zondervan's Pictorial Bible Dictionary, red. Merrill C. Tenney (Grand Rapids, 1967), s. 515

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Wielkie *Kazanie Jezusa na górze* ma wymiar ponadczasowy. Czytając te słowa nikt by się nie domyślił, że zostały wypowiedziane niemal dwa tysiące lat temu! Są one pełne znaczenia i doskonale odpowiadają na dzisiejsze problemy. Myśli Jezusa są tak pięknie ze sobą splecione, że kazanie stanowi niezniszczalne arcydzieło logiki, syntezy i przekonującej argumentacji.

Dziesięć wersetów, które będziemy dzisiaj analizować to naturalna kontynuacja tego, co nasz Pan powiedział chwilę wcześniej. Stanowią one kompletną całością i niewiele pozostaje do dodania czy wyjaśnienia. A co do ich aktualności – do dziś nikt nie potrafił powiedzieć czegoś bardziej trafnego i wnikliwego na temat problemu trosk, zamartwiania się i obaw o przyszłość. Gdybyśmy po prostu robili to co mówi Jezus, żylibyśmy wolni od lęku i stresu, a nasza wewnętrzna radość i zadowolenie z życia osiągnęłaby poziom zupełnie nam nie znany.

ZAJRZYJMY GŁĘBIEJ

1. Szybka analiza zmartwienia

Nie da się niczego nauczyć o martwieniu się, kiedy myślimy o nim jako o pojęciu abstrakcyjnym. Kiedy spojrzymy na nie w kontekście konkretnego przykładu, zobaczymy, jaki może mieć negatywny wpływ na nasze życie i osoby wokół nas. Jeden z przykładów występujących w Biblii może być wyjątkowo pomocny, a jest nim historia Marii i Marty.

Ważna myśl:

Zmartwienie jest braniem na siebie odpowiedzialności za rzeczy, które znajdują się poza twoją kontrolą.

- Charles R. Swindoll

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

SIĘGNIJMY DO KORZENI

Czym jest zmartwienie?

Zmartwienie jest przejawem nadmiernej troski o coś. Greckie słowo użyte przez Jezusa w Ewangelii Mateusza, to *Merimnao,* a oznacza mieć podzielony umysł. To nam przedstawia obraz rozproszonej uwagi, kiedy martwimy się o jakieś trudne sytuacje, które nas spotkały. Podzielony umysł z jednej strony skupia się na rozwiązaniu jakiegoś problemu, który wymknął się spod kontroli lub nakłanianiu Boga, żeby zajął się nim według naszego pomysłu. Z drugiej strony, ten umysł stara się ufać Bogu, że On zawsze działa dla naszego dobra. W takim umyśle powstaje lęk, a nawet panika. Zmartwienie powoduje w nas również niemożność rozróżnienia pomiędzy rzeczami, na które mamy wpływ i tymi, na które wpływu nie mamy. Zbyt mocne skupianie się na tych ostatnich, również doprowadzić może nas do stanów lękowych i paniki. Nasz Pan pragnie, abyśmy nie musieli doświadczać tak trudnych przeżyć, dlatego nawołuje nas do złożenia w Nim wszelkich trosk, poprzez modlitwę i dziękczynienie (Llist do Filipian 4,6-7).

2. Boża odpowiedź na zmartwienie

Jezus sporą część *Kazania na górze* poświęcił problemowi martwienia się. Przedstawił swój punkt widzenia w tym temacie, a następnie zadał wiele pytań, przekazał swoje polecenia, ilustracje oraz wnioski.

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZASTOSOWANIE

Zatem, jak możemy wyzwolić się od zmartwień? Gdzie szukać ulgi, kiedy się martwimy i jak wprowadzić w życie nauczanie Jezusa? Mogą nam pomóc dwie wskazówki.

- *Właściwe priorytety: Zacznij ważne rzeczy stawiać na pierwszym miejscu w swoim życiu.* Jezus nam polecił, abyśmy stawiali sprawy Jego królestwo ponad wszystko inne w naszym życiu.
- *Prostota: Zacznij żyć dniem dzisiejszym.* Wielu z nas ma zwyczaj martwienia się o to, co będzie jutro. Mamy jednak czasem przebłyski świadomości, że jesteśmy w stanie poradzić sobie tylko z tym, co przeżywamy dzisiaj.

W jaki sposób strach wpływa na twoje życie? Jakie sytuacje życiowe wywołują w tobie największe zmartwienie?

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Skończ z tym, jeśli chcesz wierzyć po prostu

Ewangelia Mateusza 7,1-5

ZACZNIJMY OD TEGO

Co najlepiej włożyć na siebie do słuchania *Kazania na górze*? Jeśli o mnie chodzi, najlepsze byłyby glany ze stalowymi okuciami na czubkach! Czy jakiekolwiek inne prawdy w nauczaniu Jezusa są bardziej oskarżycielskie niż 5., 6. i 7. rozdział Ewangelii Mateusza?

Nie zważając na reakcje i opinie ludzi, nasz Pan wypowiedział wobec wszystkich swoje przesłanie, które przeniknęło do głębi serc słuchaczy. Jego słowa cięły niczym ostry szpadel skalistą glebę, nie oszczędzając żadnego kamienia. W każdym okresie historii kazanie to miało wydźwięk ponadczasowy i jednocześnie – w pełni aktualny w danej sytuacji. Dzisiejsze czasy nie są wyjątkiem.

W pierwszych pięciu wersetach 7. rozdziału, choć są one zwięzłe i proste, zawarta jest przestroga, którą powinniśmy sobie przypomnieć, ilekroć rodzi się w nas pokusa by osądzać innych. Niech dzisiejsze przesłanie zawarte w tych wersetach przeniknie głęboko do naszych serc i nas poruszy, kładąc kres wielokrotnie powtarzanemu przez nas grzechowi, jakim jest osądzanie innych ludzi.

ZAJRZYJMY GŁĘBIEJ

1. Osądzanie: nieuczciwa i ohydna „gierka”

Osądzanie innych stało się nawykiem dla wielu chrześcijan. Niektórzy ustalają sobie nawet zasady, według których to robią, prowadząc tym samym niszczycielskie „gierki” i w dodatku wciągając w to innych. Takie zachowania powodują tylko zranienia, a w końcu doprowadzają do osłabienia kościoła.

2. Ponadczasowa rada Jezusa

Problemy wynikające z osądzania mogłyby wydawać się oczywiste, jednak zastraszająca ilość chrześcijańskich krytykantów gra w tę ohydną „gierkę”. To powoduje, że temat osądzania staje się jednym z najtrudniejszych do poruszania w kościele, ponieważ jest głęboko zakorzeniony w fundamentach naszej wiary. Nawet nie chcemy o tym mówić. Ale Jezus rozprawia się z taką postawą, wyrywając te

Ważna myśl:

Przyjrzyj się samemu sobie zanim zaczniesz przyglądać się komukolwiek innemu. Zrób to bardzo dokładnie i głęboko.

- Charles R. Swindoll

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

zakorzenione zachowania jak chwasty. Wydaje nakaz, wyjaśnia sytuację, a na koniec napomina.

Prosty, składający się z dwóch wyrazów nakaz Jezusa, stanowi streszczenie tego, na co kładzie nacisk w tej części swojego kazania: *Nie osądzajcie* (Ewangelia Mateusza 7,1). Co Jezus ma na myśli, kiedy to mówi? Nie chodzi Mu przecież o krytykowanie działań podejmowanych w salach sądowych. Funkcja, jaką pełni obecność osób trzecich w rozstrzyganiu konfliktów i dochodzeniu sprawiedliwości na podstawie przepisów prawa jest na wagę złota. Jezus nie sugerował również, abyśmy nie rozróżniali pomiędzy prawdą, a kłamstwem. Kilka wersetów niżej Jezus ostrzega swoich uczniów przed fałszywymi prorokami (Mt 7,15). W końcu, żeby wiedzieć, na których ludzi powinniśmy uważać, najpierw musimy rozsądzić pomiędzy kłamstwem, a prawdą w ich słowach i postępowaniu. Ten rodzaj osądzania jest niezbędny i, co więcej, właściwy.

PRZYJRZYJMY SIĘ Z BLISKA

Nigdy nie osądzaj?

Jezus nakazując nam, żebyśmy nie osądzali innych, sugerował raczej abyśmy skupili się na własnych niedociągnięciach. Ale czy to oznacza, że mamy *nigdy* nie rozsądzać niczego? Czy mamy patrzeć na upadki naszych braci i sióstr, i mówić „żyj i pozwól żyć innym”? Nie, to nie powinno tak wyglądać. Powinniśmy pomagać innym wierzącym w prowadzeniu dobrego życia, ale ma się to odbywać w odpowiedni sposób.

Pan pokazuje nam, jak to ma wyglądać, poprzez napomnienie (Ewangelia Mateusza 7,5), kiedy mówi, żebyśmy najpierw wyjęli belkę z własnego oka, a potem zajmowali się drzazgą w oku naszego brata czy siostry. Apostoł Paweł, w Liście do Galatów, przedstawił jak według niego to nauczanie Jezusa powinno być stosowane w życiu kościoła. Napominanie, według Pawła, powinno przebiegać we właściwym duchu, który nie ma nic wspólnego z krytyczną, negatywną postawą związaną z osądzaniem. Zamiast tego, Paweł nawołuje, aby wierzący *podźwignęli* grzesznika *z całą łagodnością*, ale również mówi następujące słowa ostrzeżenia: *Uważaj jednak, abyś i ty nie uległ pokusie* (List do Galatów 6,1).

Innymi słowy, możemy napominać innych tylko wtedy, gdy uniżymy nasze serca poprzez zbadanie samych siebie i usunięcie belek grzechu z naszych własnych oczu. Pan chce, abyśmy naszym braciom i siostrom przynosili uzdrowienie, a nie osąd, abyśmy pomagali im wzrastać i dojrzewać w wierze oraz abyśmy pragnęli i szukali tego dla samych siebie.

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZASTOSOWANIE

Grając w tę uzależniającą „gierkę", jaką jest osądzanie, możemy się w niej zatracić tak mocno, że nasze myśli zostaną zaciemnione do tego stopnia, że nie będziemy świadomi swoich czynów. Jak przezwyciężyć ten okropny nawyk? Jak kontrolować nasze umysły i języki? Jak nauczyć się patrzeć na innych w taki sposób, w jaki Bóg chce, abyśmy to robili?

- Po pierwsze, *przyjrzyj się samemu sobie zanim zaczniesz przyglądać się komukolwiek innemu.* To powinno zajmować większość naszego czasu, który spędzamy na osądzaniu.
- Po drugie, *wyznaj swoje grzechy zanim skonfrontujesz brata lub siostrę z ich grzechami.* Kiedy pozwalamy, aby inni zobaczyli naszą własną słabość i zmaganie, łatwiej jest im przyjąć napomnienie z naszej strony.
- Po trzecie, *zrozum zmagania innych i bądź delikatny podczas konfrontacji.* Jeżeli postępowałeś według dwóch powyższych kroków, ten trzeci przyjdzie ci dużo łatwiej.
- Po czwarte, *pamiętaj, że celem jest odbudowa, a nie wydanie wyroku.* Za każdym razem, gdy napominamy kogoś, celem powinno być podniesienie danej osoby, aby mogła mieć pełną pokoju relację z Bogiem i ze społecznością.

Dokonaj teraz szczerego rachunku własnego sumienia. Jakie belki aktualnie ty masz w oku?

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Kazanie na górze pełne jest stwierdzeń, które stały się powszechnie znane i weszły do powszedniego języka. Są bardziej popularne niż wiele dowcipów, a z pewnością wnikliwiej i głębiej opisują rzeczywistość! Pomyśl przez chwilę i przypomnij sobie kilka z nich:

Oko za oko, ząb za ząb,
Nadstaw drugi policzek,
Gdzie skarb twój, tam będzie i serce twoje,
Nie możecie służyć Bogu i mamonie,
Och wy, ludzie małej wiary,
Otrzymali swoją zapłatę,
Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni,
Jaką miarą mierzycie, taką i wam odmierzą.

Dziś zastanowimy się nad trzema innymi znanymi stwierdzeniami, które do głębi nas poruszają: *Nie rzucajcie pereł przed świnie; Proście, szukajcie i pukajcie* oraz tym, znanym jako „złota zasada".

ZAJRZYJMY GŁĘBIEJ

1. Korzyści płynące ze znalezienia najbardziej odpowiednich słów

Właściwe słowa wypowiedziane we właściwym czasie mogą mieć ogromny wpływ. Może to być wpływ negatywny albo pozytywny. Słowa, wypowiedziane w odpowiednim (albo też w nieodpowiednim) czasie, mogą przynieść ulgę i uzdrowienie albo zadać śmiertelne rany. Stary i Nowy Testament uczą nas o tym, jakie powinniśmy mieć podejście do wypowiadanych przez nas słów.

Ważna myśl:

Jeśli jest czas, kiedy mamy prawo z całą odwagą stanąć przed naszym Bogiem, to jest to właśnie modlitwa.
- Charles R. Swindoll

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

2. Siła płynąca z przenikliwych słów Jezusa

Pismo Święte przepełnione jest bardzo ważnymi słowami. Te, wypowiedziane przez Jezusa, w znacznym stopniu przyczyniają się do całości, a co więcej, tylko On wypowiadał słowa *zawsze w odpowiednim momencie*. Jezus mówił właściwe słowa, we właściwym czasie. W tej części kazania, używa trzech kluczowych fraz, które pomagają nam zrozumieć istotę dobrej komunikacji.

- *Perły i świnie* (Ewangelia Mateusza 7,6)

- *Proszenie i otrzymywanie* (Ewangelia Mateusza 7,7-11)

- *my i inni* (Ewangelia Mateusza 7,12)

PRZYJRZYJMY SIĘ HISTORII

Psy i świnie w starożytnym świecie

Psy i świnie to dwa gatunki zwierząt ilustrujące w Biblii kogoś nieistotnego, o niezaspokojonym apetycie. Zawsze są przedstawiane w negatywnym świetle. To może być dla nas zadziwiające, szczególnie w przypadku psów, które są w dzisiejszych czasach uważane za zwierzęta przyjazne i pożyteczne. Ale w starożytności dzikie psy włóczyły się w poszukiwaniu pożywienia, czasem brutalnie atakując ludzi lub inne zwierzęta. Co więcej, te brudne, bezpańskie stworzenia błąkające się bez celu, potrafiły całymi dniami ujadać, co czyniło je prawdziwym utrapieniem. Kiedy Jezus w swoich wypowiedziach oprócz psów wspominał również świnie, czyli zwierzęta nieczyste według żydowskiego Prawa, wzmacniał tym samym swoje wypowiedzi na temat tych, którzy sprzeciwiają się prawdzie i mają złe zamiary wobec Jego naśladowców. Powyższe porównania uczyniły przekaz Jezusa przejrzystszym.

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZASTOSOWANIE

Nauczanie Jezusa w Ewangelii Mateusza 7,6-12 rozpoczyna się od słów dotyczących tego, w jaki sposób mówić do innych, lub jak tego nie robić, potem dotyka naszego sposobu komunikowania się z Bogiem, a potem tego, jak „mówić" poprzez własne życie. Jako ludzie, rozumiemy to, jakie znaczenie ma komunikacja. Jako wierzący, rozumiemy, że Ewangelia powinna być w centrum naszego życia i służyć nam jako soczewka, przez którą oglądamy świat. Musimy dzielić się Ewangelią! Ale musimy też pamiętać o tym, że nie komunikujemy jedynie naszymi słowami. Najwspanialszym przesłaniem, jakie możemy prezentować, są nasze słowa i postępowanie. Największym przesłaniem, jakie możemy głosić, jest przesłanie *podobieństwa do Chrystusa*, widoczne w tym co mówimy oraz w tym jak żyjemy. Wtedy wnosimy najbardziej pozytywną przemianę, jaką możemy zaoferować temu światu. To jest powołanie, które Bóg ma dla każdego, kto wyznaje, że wierzy w Chrystusa. Powołanie, aby być jak On.

W jakich dziedzinach życia twoje słowa i postępowanie nakierowują na Chrystusa?

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Zbliżając się do końca swojej wspaniałej mowy znanej dziś jako *Kazanie na górze*, Chrystus nauczał z coraz większą dobitnością. Z każdym kolejnym zdaniem stawało się jasne, że nie chodzi tu jedynie o jakąś niewiążącą sugestię, by starać się żyć ciut lepiej, być odrobinę mniej egoistycznym i odrobinę bardziej religijnym. Nie, Jezus wzywał do rewolucji, do całkowitej transformacji naszych wewnętrznych przekonań i codziennego stylu życia. Chrystus chciał, by Jego naśladowcy zerwali z powierzchowną religijnością i odkryli sekret głębokiego oddania Bogu i Jego prawu miłości.

Pamiętasz Jego słowa z 20. wersetu 5. rozdziału? *Jeśli nie będziecie sprawiedliwsi niż nauczyciele Pisma i faryzeusze, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego.* Tak wzniosły ideał jest nieosiągalny bez pełnego zaangażowania serca i wymaga wielu trudnych, niepopularnych, codziennych wyborów, z których każdy ma swoją kusząco wygodną alternatywę.

ZAJRZYJMY GŁĘBIEJ

1. Szybki przegląd

Zanim przyjrzymy się tej części kazania, przypomnijmy sobie zarys pierwszego studium, w którym wyszczególnione zostały pewne kluczowe punkty. Kazanie zaczyna się w 5. rozdziale Ewangelii Mateusza i gdyby podzielić je na części, to mogłyby nosić następujące tytuły:

- Rozdział 5: *Precz z hipokryzją!*
- Rozdział 6: *Precz z samochwalstwem!*
- Początek rozdziału 7: *Więcej wyrozumiałości!*
- Pozostała część rozdziału 7: *Więcej zaangażowania!*

Ważna myśl:

Jezus wzywa do radykalnej przemiany życia. Jego nie obchodzą sprawy zewnętrzne. On jest zainteresowany tylko jednym – twoim sercem

- Charles R. Swindoll

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

2. Silny zarzut

Jezus przez większą część *Kazania na górze* dotykał praktycznych życiowych zagadnień, rozprawiając się z pospolitymi postawami. Kiedy nauczanie zbliżało się ku końcowi, dotknął jeszcze fundamentalnych prawd, pokazując swoim naśladowcom co jest dobre, a co złe.

Wszyscy stajemy przed tym samym wyborem: którą drogą chcemy iść przez życie. Jezus sprowadził ten dylemat do wyboru jednej z dwóch opcji: szeroka brama, przez którą wchodzi się przestronną drogą i ciasta brama, przez którą kroczymy po wąskiej drodze. Czy pójdziemy przez szeroką bramę, za tłumem tych, którzy wybierają życie bez Boga, według swoich własnych zasad? Czy raczej przejdziemy przez wąską bramę, w towarzystwie mniejszej grupy osób, które chcą poświęcić swoje życie na służbę innym, nie skupiając się jedynie na sobie?

Skupianie się na wielkości bramy i ścieżki nie jest jednak najważniejsze. Najważniejsze jest zrozumienie czym one są. Ewangelia Jana wyjaśnia nam, że tą bramą i ścieżką jest Jezus, który sam siebie nazywa *drzwiami* czy *bramą* oraz *drogą* (J 10,9.14,6). Jest On tą właściwą drogą i tą jedyną ścieżką. Wspomniani w Ewangelii Mateusza 7,14 *nieliczni*, otrzymują życie wieczne, tylko *poprzez* Jezusa. To znaczy, że wąska droga, o której mówił Jezus, polega na relacji z Bogiem, a co za tym idzie, na relacji z Jego naśladowcami, z kościołem. Wąska droga nie ma nic wspólnego z izolacją czy samotną wyprawą w poszukiwaniu duchowości, ale nierozerwalnie wiąże się z relacją z Bogiem i społecznością chrześcijan.

PRZYJRZYJMY SIĘ HISTORII

Dwie drogi

W I w., i na początku II w., pokolenie chrześcijan żyjących tuż po apostołach, głosiło chrześcijaństwo jako wybór jednej z *dwóch dróg*. Pierwsi chrześcijanie czerpali z nauczania Jezusa w *Kazaniu na górze* i prezentowali życie jako wybór pomiędzy drogą, która wiedzie do złego, a drogą prowadzącą do sprawiedliwości. W połowie pierwszego wieku, autor Didache, dokumentu zawierającego chrześcijańskie nakazy moralne i rytualne, rozpoczyna swoje dzieło słowami: *Są dwie drogi: jedna życia i jedna śmierci. Różnica zaś wielka między tymi dwoma drogami.*[i] Inny wczesnochrześcijański tekst, powstały w pierwszej połowie II w., nazwany Listem Barnaby, przedstawia zagadnienie *dwóch dróg*, następująco: *Dwie są drogi odpowiadające dwom rodzajom nauki i władzy: droga światła i droga ciemności.*[ii] Te cytaty podkreślają prawdę, której nauczał Jezus w 7. rozdziale Ewangelii Mateusza, polegającą na tym, że w życiu chrześcijańskim nie ma miejsca na kompromisy. Jeśli chcemy nazywać siebie naśladowcami Chrystusa, musimy dokonywać trudnych wyborów.

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZASTOSOWANIE

Nauczanie Chrystusa domaga się naszej odpowiedzi. Po której stronie się znajdujesz? Czy przeszedłeś przez ciasną bramę? Czy słuchasz tych, którzy uczą biblijnej prawdy? Czy idziesz za Jezusem tylko powierzchownie, czy Jego słowo przeszyło twoje serce i wydało owoc w twoim życiu? Jeżeli twoja odpowiedź na powyższe pytania jest negatywna, to musisz poddać w wątpliwość posiadanie przez ciebie życia wiecznego.

Czy stoisz z tłumem na szerokiej drodze? Czy może zmierzasz wąską drogą, w kierunku ciasnej bramy? Spójrz na swoje przekonania i na to, co robisz. Czy pomaga ci to odpowiedzieć na powyższe pytania? W jaki sposób?

[i] *The Didache 1.1. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, wyd. 2.* Red. Michael W. Holmes, Michigan 1992, s. 251 (tłum. nieznane)
[ii] *The Epistle of Barnabas 18.1. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, wyd. 2.* Red. Michael W. Holmes, Michigan 1992, s. 321 (tłum. własne)

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Życie i problemy idą ręka w rękę. Nie ma takiego miejsca na ziemi, gdzie nie mogłyby nas dosięgnąć żadne kłopoty. Pełna wolność od bólu i cierpienia jest utopią. Musimy zatem, zamiast próbować ominąć życiowe burze, nauczyć się, jak przez nie przechodzić.

To prowadzi nas ku słowom Jezusa z *Kazania na górze*. Kończąc wygłaszanie swojego radykalnego manifestu, Chrystus rysuje przed słuchaczami alegorię dwóch domów zbudowanych na dwóch różnych fundamentach. Przyjrzyjmy się tej ilustracji, by odkryć prosty sposób na życie, którego nie zatopią największe sztormy.

ZAJRZYJMY GŁĘBIEJ

1. Opowiadania zapadające nam w pamięć

Opowiadania są skutecznym narzędziem do nauczania, ponieważ pomagają nam lepiej zrozumieć przesłanie. Co dokładnie wpływa na to, że niektóre historie tak mocno zapadają nam w pamięć?
Co sprawia, że dobra ilustracja angażuje nasze zmysły? Po pierwsze, w opowiadaniu zawsze pojawia się jakaś intrygująca postać. Po drugie, opowiadanie osadzone jest w okolicznościach, z którymi potrafimy się utożsamić. I wreszcie, po trzecie, każda dobra opowieść zawiera w sobie ponadczasowe przesłanie.

Ważna myśl:

Jeśli twój fundament jest solidny, nawet najgorsza burza nie zniszczy twojego domu. Nie da się poruszyć, nieprzesuwalnej Skały

- Charles R. Swindoll

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

2. Przypowieść o długotrwałej wartości

Kiedy Jezus zmierzał ku konkluzji swojego wspaniałego *Kazania na górze*, zrobił to, co zwykł robić w takim momencie, czyli opowiedział historię. Opowieść była krótka, ale zawierała wszystkie elementy niezbędne do tego, aby zapadła w pamięć: intrygujące postacie, sytuacje, z którymi łatwo się utożsamić oraz ponadczasowe przesłanie.

Elementy historii opowiedzianej przez Jezusa w 7. rozdziale Ewangelii Mateusza, są proste i dobrze znane. Człowiek mądry zbudował swój dom na mocnym fundamencie, dzięki czemu ściany budynku wytrzymały gwałtowne uderzenia sztormu. W tym samym czasie, głupiec zbudował swój dom na fundamencie z piasku i w rezultacie, kiedy przyszedł sztorm, jego dom uległ zniszczeniu. Jeśli przyjrzymy się z bliska tej historii i komentarzowi Jezusa, zobaczymy pewną ważną, istotną dla naszego życia prawdę, która zbyt często jest pomijana.

Zwróć uwagę na podobieństwa w tej opowieści. W obu przypadkach głównym bohaterem jest budowniczy. Dodatkowo, obaj budują to samo, czyli dom. Ale zamysłem Jezusa, kiedy opowiadał tę historię, nie było doradzanie w temacie budowlanym. Domy i sposób budowania to ilustracje przedstawiające nasze życie i postawy, które przyjmujemy, kiedy je „budujemy". Za którym przykładem pójdziemy, jeśli chcemy żyć według właściwych wartości i podejmować decyzje mające wieczne konsekwencje? Czy będziemy budować na skale czy na pisaku? Dwaj wspomniani budowniczowie reprezentują osoby, których sposób prowadzenia życia całkowicie się od siebie różni.

PRZYJRZYJMY SIĘ Z BLISKA

Oto dom, który budowali Żydzi

Standardowe miejsce zamieszkania w Izraelu, składało się z czterech pomieszczeń i dziedzińca usytuowanego na zewnątrz, który stanowił centrum domostwa (2 Sm 17,18; Mk 2,1-4). Dziedziniec był miejscem spotkań dla rodziny i przyjaciół oraz umożliwiał gotowanie posiłków na świeżym powietrzu. Schody z dziedzińca prowadziły na płaski dach, zbudowany z drewnianych desek poprzecznych, które stanowiły wsparcie dla gałązek trzcinowych połączonych ze sobą zaprawą murarską. W Piśmie Świętym dachy są często opisywane jako miejsca do spania (1 Sm 9,25-26; 2 Sm 11,2), do modlitwy (Jr 19,13; Jr 32,29; Dz 10,9), a nawet schronienie przed sporami małżeńskimi (Prz 21,9).

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Żydzi budowali swoje domy głównie z cegieł i kamieni (Kpł 14,40.42), które były bielone i ozdabiane wizerunkami sykomor, drzewek oliwnych i cedrów (Kpł 14,45; 1 Krl 7,2; Iz 9,9). Archeologiczne odkrycia w Kafarnaum pokazały, że domy były budowane z kamieni bazaltowych, które zachowały się po aktywności okolicznych wulkanów. Jeden z tych domów był szczególny. Znalezione w nim haczyki na ryby i układ konstrukcyjny doprowadziły do powstania hipotezy, iż dom ten należał do Szymona Piotra (Mk 1,29-35; Mk 2,1-4). W V wieku na podstawie konstrukcyjnej tego domu, powstał budynek kościoła chrześcijańskiego.

ZASTOSOWANIE

Kiedy starasz się, aby *Kazanie na górze* stało się twoją rzeczywistością, musisz uświadomić sobie, że to ty jesteś budowniczym, a w oddali zbierają się już chmury. Być może są już całkiem blisko. Pamiętając o tym, zadaj sobie dwa następujące pytania.

- Po pierwsze: *czy twój fundament jest solidny?* Nie chodzi o to jak często chodzisz do kościoła albo jak postępujesz wobec swoich pracowników, czy jak wysokie są twoje standardy moralne w porównaniu z innymi. Czy jesteś całkowicie oddany Jezusowi i Jego planom dla twojego życia?
- Po drugie: *czy twój dom przetrwa napór nawałnicy?* Spójrz na dom, który budujesz. Czy jest mocny? Czy wytrzyma nadchodzący sztorm? Czy może powinieneś znaleźć solidniejsze materiały i wzmocnić konstrukcję?

Do których fragmentów wygłoszonego przez Jezusa *Kazania na górze* jest ci najtrudniej podporządkować się? Dlaczego?

Copyright © Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.